

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
Σ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Λαμβέργγη διευθύνοντος.

“ΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,”

Ὡς πρόωροι, ἴσως δὲ καὶ ἄκαιροι θὰ ἠδύναντο δι-
ίως νὰ χαρακτηρισθῶσιν οἱ ἐν Πάτραις τελούμενοι
ριον ἀγῶνες, ἂν ἀπέβλεπον εἰς ἐπιδείξεις μόνον σκο-
πτικῆς δεξιότητος, εἰς τὴν πρόσθεσιν μιᾶς ἔτι εἰς
ἄλλας ἡμῶν ἐορτάς. Οὐτε πρόωρος ὁμως, οὔτε ἄ-
καίρος θὰ εἶναι ποτὲ παρ’ ἡμῖν οἰαδήποτε συμβολή
τὸ τόσον παραμεληθὲν ἔργον τῆς πολεμικῆς τοῦ
θνους ὁργανώσεως, εἰς δὲ τὰ Ἑλευθέρια, ὡς ταύτην
λλοντα νὰ ἐξυπηρετήσωσι, μετὰ προσοχῆς δέον νὰ
ρέψωσι διάνοιαν καὶ ὀφθαλμούς καὶ τὰ δέοντα ν’ ἀ-
σθῶσι διδάγματα οἱ ἀπανταχόθεν ἀναμένοντες τὰ
νικᾶ συνθήματα Ἑλληνες.

Μόλις πρὸ βραχείας χρόνου διὰ τῆς ἰδρύσεως σκοπευ-
ρίων τινων ἐπιδοθέντες, ὀλίγιστοι δὲ μόνον, εἰς τὴν
γενῇ τῶν ὀπλων ἀσκησιν, πρόωρον ἀληθῶς θὰ ἦτο νὰ
λωμεν νὰ ἐπιδείξωμεν τοὺς πενιχροὺς αὐτῆς καρ-
εύς. Καὶ ἄκαιρον θὰ ἦτο εἰρηνικοὶ νὰ τελοῦνται ἀ-
ῶνες ἐν ἡμέραις, καθ’ ἃς ἄλλα πεδία ὀνειροπολεῖ καὶ
λλους θριάμβους φιλοδοξεῖ καὶ ἄλλας αἰσθάνεται ὀρ-
ᾶς ἢ Ἑλληνικῇ ἡμῶν ψυχῇ.

Ἄλλ’ ἀκριβῶς τὸ πρόωρον καὶ τὸ ἄκαιρον τῆς σή-
ερρον πρόκειται νὰ ἀρθῇ καὶ καταπολεμηθῇ καθ’ ἡμᾶς
ᾶ τῶν Ἑλευθερίων, ἵνα μὴ ἐπαναλαμβάνωνται αἰω-
ως αἱ κατηραμέναι αὗται λέξεις εἰς τὰς ἐκάστοτε
αρουσιαζομένας εὐκαιρίας πρὸς τὴν δρᾶσιν τὴν περι-
όθητον, οὐχὶ δὲ τὴν στάσιν τὴν ἀφογον κατὰ τὴν
νωστὴν συλλυπητήριον μᾶλλον ἢ ἐπαινετικὴν ἐκ-
ρασιν.

Τὰ Ἑλευθέρια ἐκλαμβάνομεν ἡμεῖς οὐχὶ ὡς ἐορτὴν
αὶ πανηγυρίν, ἀλλ’ ὡς μεγαλόφωνον εὐχὴν τῆς Πα-
ρίδος, ποθοῦσης καὶ ἱκετευούσης νὰ ἴδῃ τὰ ἀπανταχοῦ
ἐκνα τῆς ἐπιδιδόμενα εἰς τὰς εὐγενεῖς τῶν συγχρόνων
πλων ἀσκήσεις καὶ προπαρασκευάζοντα γενεὰς ἱκανὰς
ἀ συμπληρώσωσι τὸ ἔργον τῶν ἐλευθερωτῶν αὐτῆς.

Τὰ Ἑλευθέρια δὲν εἶναι οὕτω τέρμα καὶ πανηγυρι-
μὸς παλαιοῦ, ἀλλὰ σύμβολον καὶ ἀφετηρία νέου ἀγῶ-
ος, εἰς ὃν, καλούσης αὐτῆς τῆς Πατρίδος, οὐδεὶς δι-
αιοῦται νὰ καθυστερήσῃ. Ἀπέναντι τῆς πληθύος τῶν
πειλούντων τὸ Γένος ἡμῶν ἐχθρῶν ὑπολειπόμεθα εἰς
ριθμόν. Ἄς μὴ ὑπολειφθῇ τοῦλάχιστον οὐδεὶς εἰς τὴν
κανότητα ἐκείνην, δι’ ἧς ὁ γέρον, ἡ γυνή, ὁ παῖς θὰ
υνηθῇ ἐν ἀνάγκῃ νὰ ὑπερασπίσῃ τοὺς ναοὺς, τὰς
στίας τοὺς τάφους τῶν πατέρων δι’ ἧς οἱ ἄνδρες θὰ
υντελέσωσι τὸ ἔργον τῶν ἐλευθερωτῶν καὶ θὰ ἐκ-
ληρώσωσι τὸν γλυκὺν πόθον καὶ τὴν ἀγίαν εὐχὴν
τῆς μεγάλης ἡμῶν Μητρός.

Οὐχὶ ἄρα ὡς μνημόσυνα δόξης παλαιᾶς, ἀλλ’ ὡς
έας εὐοίωνος ἀρραβῶν δέον νὰ ἐννοηθῶσι τὰ Ἑλευθέρια.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Γ’.

(Ματθ. ΣΤ’ 22—23).

Κείμενον.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ
ὀφθαλμὸς· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ
σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου πο-
νηρὸς¹ ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται· εἰ οὖν
τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον; Οὐδεὶς
δύναται δυοὶ κυρίους δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἑνα μισή-
σει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται² καὶ
τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν
καὶ μαμμωνᾷ³. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ
ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίψετε, μηδὲ τῷ σώματι
ὑμῶν, τί ἐνδύσασθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεονῶν ἐστὶ τῆς τρο-
φῆς καὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐνδύματος; Ἐμβλέψατε εἰς τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζου-
σιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ἡμῶν
ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ’ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε
αὐτῶν. Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι
ἐπὶ τὴν ἡλικίαν⁴ αὐτοῦ πῆχυν ἑνα; καὶ περὶ ἐνδύμα-
τος τί μεριμνᾶτε; Καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ
πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει⁵. Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι
οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο⁶ ὡς
ἐν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χορτὸν τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα
καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ Θεὸς οὕτως
ἀμφιέννυσιν⁷, οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι;
μὴ οὖν μεριμνήσπε λέγοντες, τί φάγωμεν ἢ τί πίω-
μεν, ἢ τί περιβαλώμεθα, πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη
ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι χρή-
ζετε τούτων ἀπάντων. ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα
πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

Σημειώσεις.

1) Ὁ φ θ α λ μ ὸ ν ἐννοεῖ νοῦν. Ἀ π λ ο ῦ ν, ἦτοι ὑγιᾶ, π ο ν η-
ρ ὸ ν=β ε β λ α μ μ ῆ ν ο ν. 2) Ἀ ν θ ῆ ξ ε τ α ἰ θ ᾶ ὑ π ο φ ῆ ρ ῃ θ ᾶ ἀ ν ε χ ῶ ῃ 3)
Μ α μ μ ω ν ᾶ ς, χ α λ δ αῖ σ τ ῖ π λ ο ῦ τ ο ς. 4) Τ ῆ ν ἡ λ ι κί α ν ἦ τ ο ἰ τ ῆ ν
ζ ω ῆ ν. 5) Ν ῆ θ ε ἰ, κ λ ῶ θ ο υ σ ῖ ν. 6) Π ε ρ ι ε β ᾶ λ ε τ ο ἐ ν ε δ ῶ σ τ ο.
7) Ἀ μ φ ι ἑ ν ν υ σ ῖ ν ἐ ν δ ῶ σ τ ο.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ἐκ τῆς πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου, Κεφαλαίου 5 ἐδά-
φια 1—10.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΗΜΩΝ

Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ, ἐκ τοῦ ὁποῦ ἐχει ληφθῇ ἡ
ἀναγνωσθεῖσα σήμερον περικοπὴ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἀφ’
οὗ ἐν τοῖς προηγουμένοις κεφαλαίοις ἀπέδειξεν ὅτι ἐσώθη-
μεν διὰ τῆς πίστεως, καθιστᾷ φανερόν τὸ ἔξοχον τῆς χάρι-
τος ταύτης, καὶ ἐν πρώτοις δεικνύει τὰ πολύτιμα ἀποτελέ-
σματα τῆς δικαιοσύνης ἡμῶν, κατόπιν παρατάσσει σύγκρισιν
μεταξὺ τοῦ πρώτου ἁμαρτήσαντος Ἀδάμ, καὶ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ἐργάτου τῆς δικαιοσύνης. Καὶ
λέγει λοιπόν.

τῶν προϊόντων ἡμῶν ἐν τῷ παγκοσμίῳ ἀνταγωνισμῷ καὶ δὴ καὶ ἐν ταῖς ἀγοραῖς αὐτῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας, ἴσως καὶ τῆς Αἰγύπτου, ὅπου οἱ μὲν ξένοι παραγωγοὶ καὶ ἔμποροι εἰσέρχονται ὀργανωμένοι εἰς πανίσχυρα σωματεῖα καὶ ἐταιρεῖας, ἡμεῖς δὲ κατὰ μεμονωμένα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον άτομα. Πρόκειται οὕτω περὶ μεγίστου οἰκονομικοῦ κινδύνου, ἀπειλοῦντος διὰ πανωλεθρίας καὶ αὐτὴν τὴν φυλὴν.

Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἐξέλθῃ τοῦ κινδύνου νικηφόρος ὁ Ἑλληνισμός; Ὁ Ἑλληνισμός ἐν τῷ κινδύνῳ πάντοτε ἐπεδείξατο ὅλην τὴν μεγαλουργὸν δύναμιν τὴν ἐνυπάρχουσαν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ. Ἡ δραστηριότης, τὸ ἐπινοητικὸν καὶ τὸ οἰκονομικὸν πνεῦμα τοῦ Ἑλλήνος, προσόντα κοσμοῦντα κατ' ἐξοχὴν αὐτὸν ὡς ἄτομον βεβαίως θὰ ἀποτελέσωσι δύναμιν ἀκαταγώνιστον, ἐὰν ἐνωθῶμεν ὡς τάχιστα εἰς σωματεῖα πρὸς ἐπιδιώξιν τόσοῦ μεγάλου σκοποῦ, μεγάλου διὰ τὴν τύχην αὐτοῦ τοῦ ἔθνους.

Ο ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΙ ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Ἐν τῇ ἀκμῇ ζωῆς, μετὰ σθένους καὶ ζήλου ἐνθέου ὑπηρετούσης τὴν Πίστιν ἡμῶν καὶ τὴν Πατρίδα, κληθεὶς ὅπου οἱ ἐκλεκτοί, ἐξεδήμησεν εἰς Κύριον ὁ Ἐπίσκοπος Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου Διονύσιος τῇ 13ῃ Ἰουνίου.

Ἀλλ' ὅπως ἀπὸ τοῦ ἁμβωνος τῶν «Πατρίων» ἀντηχεῖ καὶ σήμερον ἔτι, διὰ τῶν τελευταίων αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀπόστολον ἐρμηνειῶν, ζῶσα ἡ φωνή του, θὰ ζῶσι ἐπ' ἀπειρον πληθυνόμενα καὶ ἀναπτυσσόμενα ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀναγνώστων ἡμῶν τὰ ὑψηλὰ φρονήματα, ἅτινα ἐκεῖνος ἐπὶ ἐπταετίαν ἔσπειρε διδάσκων καὶ δαφιλεύων πανταχοῦ τοὺς θησαυροὺς τῆς διανοίας καὶ τῆς ψυχῆς του.

Ἐπὶ τῇ στερήσει μετὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Οἰκογενείας του πολλὰ ἀπώλεσε καὶ ἡ Ἐταιρεία ἡμῶν. Γλυκὺν διδάσκαλον, πεφωτισμένον χειραγωγόν, ἀληθιμόνητον φίλον. Ἀλλ' ὡς ἡγάπησεν ἐν τῇ γῇ καὶ ἐνεκολπώθη τὸ ἔργον ἡμῶν καὶ ἀνῴθη θὰ εὐλογῇ τὴν πρόδον καὶ ἐπίδοσιν αὐτοῦ. Καὶ ἔσαι παρεδρεύων εἰς τὰς ἀποφάσεις ἡμῶν δι' ὑψηλῶν ἐμπνεύσεων θὰ ἐνισχύῃ τοὺς ἐργάτας καὶ ὁμόφρονες ὁ τῶν παλαιῶν ἡμερῶν χριστιανός, ὁ στρατιώτης ἱεράρχης, ὁ ἐνθους κῆρυξ, ὁ μεγαλόφρων πατριώτης, ὁ ἀκράδαντος σηματοφόρος τῆς ἐθνικῆς ἰδέας, οἷαν ὁμοῦ ἐθωπεύσαμεν αὐτὴν ἐν πόθοις καὶ δοκιμασίαις κοιναῖς.

Ἡ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τῆς πρὸς Κύριον ἀποδημίας τοῦ θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου κυροῦ Διονυσίου, τακτικοῦ συντάκτου τῶν «Πατρίων».

Ψηφίζει

Νὰ διαδηλωθῇ ἡ ἄπειρος θλίψις τῆς Ἐταιρείας ἐπὶ τῇ ἀγαστῇ στερήσει ὑπερόχου ἀρωγοῦ καὶ συνεργάτου, ἐπὶ ἐπταετίαν ὅλην διὰ τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ κηρυγμάτων διδάξαντος καὶ φρονηματίζαντος τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν.

Νὰ ἀναγερθῇ ἡ εἰκὼν τοῦ τιμιμημένου ἱεράρχου ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων τιμῆς ἕνεκεν καὶ εἰς ἀίδιον μνήμην τῶν ἐξόχων πρὸς τὸ ἔργον τῆς ὑπὲρ τῶν πατρίων ἀμύνης ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ.

Νὰ ἀνακοινωθῇ τηλεγραφικῶς τὸ παρὸν ψήφισμα μετὰ τῶν ἐγκαρ-

δίων συλλυπητηρίων τῆς Ἐταιρείας πρὸς τὴν ἐρίτιμον μητέρα Εὐσεβίαν Καστρινογιαννάκη καὶ νὰ δημοσιευθῇ ἐν τοῖς «Πατρίσι».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰουνίου 1910.

Ὁ πρόεδρος καὶ ἁ. α.

Γ. Ν. Χατζιδάκης

Ὁ γεν. γραμματεὺς

Ἰω. Μ. Λαυρεντίου

Ἡ κατωτέρω προσευχὴ, δημοσιευθεῖσα ἤδη διὰ τοῦ καθ' ἑαυτὸν τύπου ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῶν Πατρίων, ὡς τὸ πλεῖστον ἴσως ποιητικὸν αὐτοσχέδιον τοῦ ἀειμνήστου Διονυσίου, διαπρακτεῖται ὡς παρουσιάουσα πιστὴν εἰκόνα τοῦ μεγάλου καὶ κάλλους τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

Τὴν ἔγραψε πρὸ τινῶν ἐβδομάδων κατὰ παράκλησιν καὶ ἐκ τῆς νὰ τελειωθῇ καὶ εἰσαχθῇ ὡς ἐπίσημος προσευχὴ τοῦ στρατοῦ στολίου, ὅπως ἄλλοτε ἐφιλοτέχνησε τὴν κλασικὴν ἀληθῶς ἐκείνην ἐπὶ ἐξαιτίαν ἔκτοτε ἀναγινώσκουσι πανταχοῦ οἱ τελούντες μύσθη Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου.

Τὸ σχέδιον τοῦτο δὲν ἦτο πεπρωμένον νὰ τελειοποιηθῇ ὑπὸ τοῦ νου τοῦ ἐκκαλλιτέχνη. Ἀς ἀντηχῇ τοῦλάχιστον ὡς ἐπίκαιρος προφήτου ἀπὸ τοῦ νεοσκαφοῦς τάφου του.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΝΑΥΤΩΝ

Χριστέ, Θεὲ καὶ Κύριε, πρὸς Σὲ ὑψῶ τὰς χεῖρας. ρίζω τὴν ἀγάπην σου, κηρύττω τὴν ἰσχὺν Σου. Εὐχαριζῶ ἀναμειρῶ τοῦ ἔθνους μου τὰς νίκας, διὰ τὴν ἐνδυνάμυνσιν τοῦ πῦρ τῆς πίστεώς Σου, καὶ ἐνδυνάμυνσιν πάλιν τῆς φλόγας σου ἐκείνην.

Πατὴρ καὶ Πίστις εἰς ἡμᾶς ἕνα παλμὸν γεννᾷ ὑπὲρ αὐτῶν ὠρκίσθημεν ναῦται καὶ στρατιῶται εἰς ἀποθάνωμεν ἢ νικηταὶ νὰ ζῶμεν. Οἱ Ἕλληνες Στρατιῶται, ἐλεύθεροι καὶ δοῦλοι στενάζοντες τὴν ἐθνικὴν ποθοῦσι.

Δός, Κύριε, τοῖς δούλοις Σου, τῷ στόλῳ καὶ τῷ Σου τὸν τῆς Σοφίας Σου ναὸν ὡς πολικὸν δόξασον. Τὴν φέρουσιν λευκὸν στανρὸν καὶ οὐρανοῦ τὸ χεῖμα τὴν συμβολίζουσιν ὁμοῦ καὶ πίστιν καὶ πατρίδα, τὴν σημαίαν μας εὐλόγησον, Θεέ μου. Καὶ δός, ἵνα περὶ τοῦ σὸς στρατοῦ καὶ στόλου ἀήττητοι καὶ νικηταὶ εἰς τὴν τῶν ὀνείρων εἰσέλθωμεν, κομίζοντες τὸν τίμιον Στανρὸν.

Τὸ ἔθνος τὸ Ἑλληνικὸν μέγαλυνον Χριστέ μου, τὸ σιλεῖα φρούρησον, στρατεύματα καὶ στόλον γίνου πρὸς διαρκὴς τῶν συγγενῶν καὶ φίλων καὶ τοῦ λαοῦ Σου τοῦ στοῦ κατὰ τὴν νύκτα ταύτην, εὐλόγησον δὲ καὶ ἡμᾶς, τὰς καὶ στρατιώτας, οἵτινες ἄγρυπνοι φρουροὶ φρουροὶ τὴν Πατρίδα.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν «Πατρίων».

Ὁ κ. Δ. Καλλ (δυσανάγνωστον) ἐκ Δαρσελάμ ἀπέσταλκε Ἐταιρείᾳ ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν «Πατρίων» φρ. 19,25.

Ὁ κ. Δημ. Εὐθυμίου δρ. 16.

Ὁ κ. Β. Γεωργιάδης (Τριγλίας) δρ. 5.

Ὁ κ. Ἀνδρ. Πάσχας (Ἀθῆναι) δρ. 8.

Οἱ κάτοικοι Λάκκας καὶ Μαστοράτων, τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ Ν. Π. Καλοδίκη δρ. 36,80.

Ἡ κ. Κρουσταλλία Μανωλάκη (Ἀλεξανδρείας) φρ. 10.

Ὁ κ. Χ. Παπαδόπουλος (Βάσας Κύπρου) τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 καὶ ὁ σεβ. ἱερεὺς Θεόδωρος (Βρησῆς) τὰ ὑπ' ἀριθ. 84,303 καὶ 316 γραμμάτια γ' κληρώσεως ἐ. ε. τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Δ. Ν. Ἡ ρ ἄ κ λ ε : ο ν. Τὰ «Πάτρια» ἦσαν ἤδη τυπωθεὶς συμβαίνει ἐνίοτε, καὶ τούτου ἕνεκα σήμερον μόνον ἀποφασίζομεν τὴν πλῆξασαν αὐτὰ συμφορὰν. Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν Μ. Α., Γ. Κ. Κόρ : ν θ ο ν. Ἡ παράκλησις δέον νὰ βασθῇ διὰ τοῦ διδασκάλου ὑμῶν.—Ζ. Ζ. Β ρ α ῖ λ α ν. Ἐμμέν. Ἐλπίζομεν πάντοτε.—Μ. Σ. Κ ο λ ι ν. Εὐχαριστοῦμεν περιμένοντες.—Κ. Δ. Π ἄ τ ρ α ς. Τοιοῦτόν τι οὔτε ἐγγράφῳ ἦτο δυνατόν νὰ γραφῇ ἐν τοῖς «Πατρίσι».